

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת בראשית
מברכים מרחשון
כ"ט תשרי שנת
תשפ"א לפ"ק
שנה 2, גליון 2
(17)

ארויסגעזעבן דורך אונזות היכל הקודש הרסלב

איך דא גיווען א וואלקין. (דאס האט אליין דערציילט דער וואלקין צום שליח).

און דער וואס האט פרייר ניט גיהאט קיין כח אין די פיס. איז זיי נאך גינאנגען. און האט דאס אלץ גיהערט. האט מען אים גיבראכט צום מלך (דהיינו דעם וואס ער איז גיווארין א וואלקין האט מען אים גיבראכט צום מלך) האט דער מלך גיהייסן. אז מען זאל ביי אים אפ נעמען דעם כח. און מען זאל אום קערין צו דעם מלך (וואס זיי האבן ביי אים דעם כח אוועק גינעמען ווייל ער האט גיבויעט אויף זייער אורט כח"ל) האט מען אים אום גיקערט דעם כח. איז צוריק גיקומען דער זון פון די שדים (וואס דער פאטער און די מוטער האבן גיוויינט נאך אים כח"ל) און ער איז גיקומען זייער אפגימוטשעט אן כח ווארין מען האט אים דארט זייער גיפייניגט. האט עס אים זייער פארדראסן אויף דעם מכשף וואס ער האט אים דארט אזוינע יסורים אן גיטאן. האט ער אן גיזאגט זיינע קינדער. און זיין משפחה. אז זיי זאלן תמיד לאקערין אויף דעם מכשף. און צווישן די שדים איז דאך אבער דא מדברים (דהיינו די ריידערס) זענען זיי גינאנגען. און האבן אפ גיזאגט דעם מכשף. אז זיי לאקערין אויף אים. כדי ער זאל זיך היטין. האט דער מכשף גיטאן תחבולות. און ער

שבת קודש פרשת נצבים וילך שנת תש"פ לפרט קטן אינדערפרי האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען ספורי מעשיות מעשה ג', די מעשה פונעם הגר.

דער הייליגער רבי דערציילט:

ויהי היום. איז דער מלך פון דער מדינה וואס דארט איז גיוועסין דאס אייניקיל פון דעם זון. איז דער מלך קראנק גיווארין. האט ער זיך גיפארט מיט דאקטורים. און זיי האבן אים ניט גיקענט טאן קיין רפואה. מחמת גרויסע היצען וואס איז גיווען דארט אין דער מדינה. דער איבער האבן ניט גיהאלפן די רפואות. האט דער מלך פון דער מדינה גוזר גיווען אז יודין זאלן פאר אים מתפלל זיין. האט אונזער מלך גיזאגט. (דהיינו דער מלך פון שדים) באשר דאס אייניקיל האט זיך כח צו נוצין מיט דעם ספר בקדושה. און ער נוצט פארט ניט דער מיט. דרום באדארפן מיר אים א טובה טאן. און האט גיהייסן מיר אז איך זאל דארט ווערין א וואלקין. כדי דער מלך (פון דער מדינה) זאל האבן א רפואה. פון די רפואות וואס ער האט שוין גינעמען און פון די רפואות וואס ער וועט נאך נעמען. און דאס אייניקיל האט דערפון גאר ניט גיוואוסט. און מחמת דעם בין

ער האט טאקע געפועל'ט א ישועה, ער איז געזונט געווארן און ער האט נאך געלעבט נאכדעם צען יאר געזונט און פריט.

דער יצר הרע האט ליב צו צעברעכן דעם מוט פונעם מענטש, אז דער מענטש זאל זיך שפירן קליין, ער זאל טראכטן אז ער איז דאך גישט מער ווי א פשוטער איד, ווי אזוי וועט ער קענען פועלן גרויסע זאכן?

דער אמת איז אבער אז מיר האבן אין זיך געוואלדיגע גרויסע פחות, און מיר קענען בלויז מיט די מויל אויפטון גאר גרויסע זאכן. ווען מיר זאלן זיך טראכטן און וויסן אונזערע פחות און בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס מיר דארפן, וואלטן מיר געקענט אויספועלן גאר גרויסע ישועות.

(לוח ברסלב, פרשת חקת תשפ"א לפרט קטן)

אויסגעפירט און געזאגט פאר דעם איד: "קוק וואס דער אייבערשטער האט אלץ באשאפן אין פיר טעג. די הימל און ערד, הימלען, ימים און יבשה, גראז מיט ביימער, די זון און די לבנה מיט די שטערנס. און דו דערשטערקסט זיך נאך פון דעם וואס דער דאקטער געבט דיר נאר פיר טעג צו לעבן?! דו ווייסט וואס דער אייבערשטער קען נאך טוישן אין די פיר טעג?"

"איך וואלט דיר געראטן" - האט אים דער חזון איש געזאגט - "אז דו זאלסט זיך גוט אויסוויינגען צום אייבערשטן, זאלסט אים בעטן א גאנצע רפואה, און דו וועסט נאך זען ווי דו וועסט האבן אריכות ימים ושנים געזונטער הייט".

דער איד האט אזוי געטון, ער האט געטראפן עפעס א ליידיגע טול, ער האט זיך דארט גוט אויסגעוויינט צום אייבערשטן, און

א ווארט פארן שבת טיש

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ (בראשית א, א)

געקומען א איד צום הייליגן חזון איש זצ"ל, און געוויינט אז ער קומט יעצט פונעם דאקטער, און דער דאקטער זאגט אז מען האט געפונען ביי אים א געפערליכע קרענק און ער האט גישט מער ווי פיר טעג צו לעבן.

דער חזון איש זצ"ל האט געעפנט א חומט בראשית און האט אנגעהויבן ליינען די פסוקים פון מעשה בראשית וואס דער אייבערשטער האט באשאפן די ערשטע טאג "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד". און אזוי ווייטער וואס דער אייבערשטער האט באשאפן די צווייטע טאג און די דריטע טאג און די פערטע טאג "וינעש אלקים את שני המארות הגדלים". ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי". און דער חזון איש האט

האט גירופן נאך מכשפים וואס זיי ווייסן נאך משפחות פדי ער זאל זיך היטין פון זיי. האט עס זייער פארדראסן דעם זון מיט זיין משפחה אויף די מדברים. נאך וואס זיי האבן אויסגניאגט דעם סוד דעם מכשף.

אמאל האט זיך גיטראפן. אז זיי זענען אין איינעם גינאנגען אויף דער ווארטע ביי דעם מלך, פון דער משפחה פון דעם זון. און פון די מדברים. זענען גינאנגען די משפחה פון דעם זון און האבן גימאכט א בילבול אויף די מדברים האט דער מלך אויס גיהרג'עט די מדברים. האט עס די איבריגע מדברים פארדראסן. זענען זי גינאנגען און האבן גימאכט א מרידה (דהיינו א גרויסע קריג) צווישן אלע מלכים. איז גיווארן צווישן די שדים הונגער און חלשות און חרב און דבר. און סע גיווארין מלחמות צווישן אלע מלכים. און דורך דעם איז גיווארין ערד ציטערניש איז איין גיפאלין די גאנצע ערד. איז דער בוים גיווארין אן גיטרענקט נאר אין גאנצין. איז פון זיי (דהיינו פון די שדים) נאר נישט גיבלפען. און זיי זענען גיווארין נאר נישט. אמן.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: דאס וואס דער רבי זאגט דא דעם לשון: "איז דער בוים גיווארין אן גיטרענקט נאר אין גאנצין, איז פון זיי (דהיינו פון די שדים) גאר נישט גיבלפען, און זיי זענען גיווארין גאר נישט" - מיט דעם האט דער רבי אנגעהויבן די מעשה, אז דער חכם האט פאר זיין טויט גערופן זיינע קינדער און האט זיי געלאזט צוואה: "דאס זאלט איר זעהן תמיד צו טאן, אן צו טרענקען ביימער"; דער בוים גייט ארויף אויפן מענטש, ווייל א מענטש איז צוגעגליכן צו א בוים, ווי עס שטייט (דברים כ, יט): כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה; און ער דארף זיך אנטרינקען מיט וואסער.

וואס איז די וואסער? - האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: די וואסער גייט ארויף אויף דריי זאכן; אויף די 'הייליגע תורה' ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא קמא פב.): "אין מים אלא תורה"; אויף 'תפלה' ווי עס שטייט (איכה ב, יט): "שפכי כמים לבך"; און אויף 'תשובה' ווי חז"ל זאגן (בראשית רבה ב, ד): "תשובה גמולה פמים". די דריי זאכן, תורה, תפלה און תשובה, פארטרייבן דאס שלעכטס פונעם מענטש.

דער ערשטע סארט וואסער איז 'תורה'. ווען א מענטש לערנט תורה, ער ניצט אויס די צייט, פאלן אוועק אלע שדים און רוחות און עס בלייבט גארנישט איבער פון זיי; דער מענטש האט מער נישט קיין צייט פאר די מדברים און פאר מחלוקת און מלחמות.

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה דעם 'סדר דרך הלימוד' (זיין שיחות ה"ו סימן עו), א מענטש זאל לערנען די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו אן פארשטיין; א מענטש וואס פאלגט דעם רבין, ער נעמט אן דעם 'סדר דרך הלימוד' בתמימות ובפשיטות, ער

כאפט אריין יעדע מינוט צו לערנען תורה, דער האט שוין נישט קיין צייט צו קיין מדברים, דער האט שוין נישט קיין צייט צו נארישקייטן, איך דארף דאך ענדיגן חומש, איך דארף דאך ענדיגן משניות, וואו האב איך צייט פאר איבריגע זאכן?

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט ווייטער: מיר האלטן שוין יעצט ביים סוף פון ספר דברים, עס קומט נאך צוויי סדרות, האזיגו און וזאת הברכה - און מיר האבן געענדיגט גאנץ חמשה חומשי תורה; מען קען שוין אנהייבן מעביר סדרה צו זיין פרשת האזיגו פון נאך מנחה שבת נאכמיטאג, און וזאת הברכה איז א קליינע סדרה, און ברנך השם איך האב געענדיגט חמשה חומשי תורה.

דאס איז דאך אזא גרויסע מתנה וואס מיר האבן באקומען פון רבין. דער רבי געבט מיר א וועג איך זאל קענען ענדיגן חמשה חומשי תורה, אז מען לערנט יעדן טאג אביסל חומש, שנים מקרא ואחד תרגום, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער - סוף וואך האב איך די גאנצע סדרה אין מיין האנט, איך האב מער נישט קיין צייט פאר נארישקייטן.

אלע פראבלעמען קומען דורך רעדן און זיך קאכן אין זאכן וואס האט נישט מיט דיר, ווי דער רבי זאגט: "באשר עס איז ביי אונז פארהאנדן מדברים (פלומר ריידערס) און די מדברים גייען און מאכן קריג צווישן דעם מלך און צווישן דעם מלך און דורך דעם ווערט מלחמות", דער קאכט אויף דעם, און דער קאכט אויף דעם, ער זאגט אזוי, און ער זאגט אזוי וכו', - פֿרעגט דער ראש ישיבה שליט"א: וואס האט דאס מיט דיר?! וואס קאכסטו זיך, וואס ביסטו פארנומען מיט זאכן וואס האבן נישט מיט דיר?!

און דער ראש ישיבה שליט"א פֿרעגט ווייטער: מילא א חסיד פון סתם א חסידות וואס וואקסט אויף פון אלס קינד מיט מחלוקת, זיין רבי קריגט זיך אויף דעם אנדערן רבי וכו' - איז ער דאך אזוי אויפגעוואקסן, דאס איז טאקע נישט קיין תירוץ זיך צו מישן אין מחלוקת, אבער עס ליגט נאך אין זיין בלוט זיך צו קריגן און טענה'נען, אבער דו וואס ווייסט שוין פון רבין, דער רבי האט דיר שוין געגעבן אביסל שכל, וואס גייט דיר אן וואס טוט זיך מיט דעם און יענעם?! אז ביסטו זייגס א חסיד און מען קריגט זיך ביי אים, שטיי אין די זייט, מיש זיך נישט אינעם מחלוקת!

אנשטאט זיך קריגן און טענה'נען, נעם א משניות זאג אפאר פרקים משניות, נעם א גמרא זאג אפאר שורות גמרא, נעם א תהלים זאג אפאר קאפיטלעך תהלים - איך האב נישט קיין צייט פאר די אלע טענה'רייען און מחלוקת; איך דארף ענדיגן מיינע שיעורים.

דער צווייטע סארט וואסער איז 'תפלה'. זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: די זעלבע איז מיט 'תפלה', א מענטש דארף זיך אנטרינקען מיט תפלה והתבודדות; דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א גרינגע צעה און א זיסע געשמאקע מתנה פון 'התבודדות', א מענטש זאל זיך אויסשמועסן זיין הארץ מיטן אייבערשטן; דו קענסט זיך אינדערהיים און שמועסן מיטן אייבערשטן.

אז דו וועסט רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן וועסטו קיינמאל נישט זיין לאנגווייליג, און אומעטיג, דורכ'ן רעדן צום אייבערשטן וועסטו שטענדיג זיין פריש און גוט מוטיג.

דער דריטע סארט וואסער איז 'תשובה'. זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: שמועס זיך אויס מיטן אייבערשטן, מאך זיך א חשבון הנפש, וואו קוק איך מיט מיינע אויגן? וואס רעד איך מיט מיין מויל? וואס טוט זיך מיט מיין שחרית, מנחה און מעריב? וואס טוט זיך מיט מיין תפילין? און אזוי ווייטער.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט עס צוגעגליכן פונקט ווי מען האט געזען די לעצטערע פאר חדשים, ווי יעדער איז געגאנגען צו זיין אקאונטענט און איבער געגאנגען זיינע חשבונות וויפיל ער פארדינט און וויפיל מער ער קען פארדינען, כדי צו קענען באקומען געלט פון די רעגירונג (אנעפלויעמענט), - דאס זעלבע מאך מיטן אייבערשטן גיי אדורך מיטן אייבערשטן דיין גאנצן לעבן, פיר איך זיך אויף ווי עס דארף צו זיין?

און אז איך גיי דורך מיין לעבן מיטן אייבערשטן, און איך טרינק אן מיין בוים, מיין נשמה, מיט תורה ותפלה, האב איך מער נישט קיין צייט צו זיך קאכן און טענה'נען אין איבריגע זאכן, וואס הערט זיך מיט דעם, וואס הערט זיך מיט יענעם וכו', וואס זאגן די מדברים וכו', איך בין פארנומען מיט מיד אליינס.

און דאס איז געווען דער עיגול - רינג וואס דער חכם האט געמאכט ארום זיין משפחה, מען זאל לעבן מיטן אייבערשטן, און יעדע זאך זיך אויסשמועסן צום אייבערשטן, און דאס ראטעוועט פון די שדים, די נישט גוטע, און די מדברים, ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (סנהדרין 10): א כשוף מאכער'ן האט געוואלט מאכן כשוף אויפ'ן הייליגן אמורא רבי חנינא, האט איר רבי חנינא געזאגט: "אי מסתייעת זלי עבדי, אין עוד מלבדו כתיב", דו קענסט פרויבירן מאכן כשוף וויפיל דו ווילסט איך האב אבער נישט מורא פון דיר, ווייל עס שטייט אין די תורה (דברים ד, לה): "אין עוד מלבדו", עס איז גארנישט דא אויסערן אייבערשטן; זעט מען פון דעם אז ווען מען לעבט מיטן אייבערשטן ווערן בטל אלע כשוף און נארישקייטן.

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט ווייטער: די צוויי הויפט מתנות האבן מיר באקומען פון רבי'ן: דער 'סדר דרך הלימוד' - לערנען שיעורים כסדרן, און 'התבודדות' - רעדן צום אייבערשטן, וואס זאל איך בעטן פונעם אייבערשטן? וואס איך דארף!

וואויל איז פאר דעם וואס איז נאר פארנומען מיט זיך, מיט זיינע שיעורים כסדרן און האט נישט קיין צייט פאר מחלוקת און פאליטיק. אזוי ווי רבי נתן זכרונם לברכה האט געזאגט ווען מען האט אים אמאל געפרעגט ווי אזוי ער האט זיך געקענט דערהאלטן ווען עס האט געברענגט די מחלוקת אויף אים, האט ער געזאגט: "דער רבי האט מיר געגעבן אזוי סאך שיעורים וואס איך דארף לערנען יעדן טאג, אז איך האב נישט קיין צייט צו הערן און צו ענטפערן פאר מיינע מתנגדים".

און דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: אסאך אינגעלייט לייגן צו נאך א שיעור אויסער זייער געהעריגע שיעור אין ש"ס, דורך צו לערנען די מסכתא פונעם יום טוב, בעפאר ראש השנה - מסכת ראש השנה, בעפאר יום הקדוש - מסכת יומא, בעפאר סכות - מסכת סוכה, און אזוי אויך אנדערע שיעורים, אין תיקוני זהר, אין דעם רבי'נס ספרים, אנגעהויבן פון חודש אלול אן ביז נאך הושענא רבא.

און דער ראש ישיבה שליט"א איז אריין אין א לענגערע שמועס פון 'תפלה', און געזאגט: איך דארף נישט ווערן א 'ברסלב'ער' צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל אלע צדיקים האבן אויך גערעדט צום אייבערשטן, נאר איך דארף האבן דעם ברסלב'ער רבי ער זאל מיר שטענדיג מחזק זיין און אויפפרישן צו רעדן צום אייבערשטן.

מענטשן זענען ברוגז אויף מיר ווען זיי הערן די ווערטער 'דער רבי' לייגט אריין דעם אייבערשטן אין אונז, עס באדערט זיי: "וואס, נאר ברסלב האט אפגעקויפט דעם אייבערשטן...?!". זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: גיין, ברסלב האט נישט אפגעקויפט דעם אייבערשטן, אבער דערווייל זע איך אז דו קויפט עס נישט...; אנדערע פרעגן: "וואס מאכן די ברסלבע אזא רעש, יעדער רעדט דאך צום אייבערשטן...?!". זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: נו, אדרבה, אז יעדער רעדט צום אייבערשטן איז דאך גוט... כאפ איינמאל דיין רבי רעדן צו זיין עולם אז מען זאל רעדן צום אייבערשטן...

מענטשן זענען זייער ווייט פון התבודדות, עס איז זייער שווער צו רעדן צום אייבערשטן, אבער דער רבי שטארקט אונז מיר זאלן בעטן פונעם אייבערשטן אויף אונזער פשוט'ע שפראך וואס מיר דארפן; דארפסט נישט רעדן צום אייבערשטן אויף לשון הקודש, רעד צום אייבערשטן מיט דעם שפראך וואס דו ביסט צוגעוואוינט

אז דו ביסט שולדיג געלט פאר איינעם, דו האסט ריזיגע בילס, דו דארפט באצאלן מארגענדיג, דיין קינד פילט נישט גוט וכדומה, וואס איז דיין ערשטע צעה? לויפן צום דאקטער, זוכן א מענטש וואס קען דיר העלפן?! - ניין! די ערשטע זאך גיי צום אייבערשטן, ער וועט דיר זיכער העלפן. אוודאי דארף מען גיין צום דאקטער, אוודאי דארף מען טון די ריכטיגע השתדלות, אבער ווער וועט מיר העלפן? נישט 'דער' מענטש און נישט 'דער' מענטש, דער הייליגער באשעפער - ער וועט מיר העלפן.

די זעלבע איז מיט אנזער זיין אין אומאן אויף ראש השנה, די גייעס שרייט: "דאס יאר פארט מען נישט קיין אומאן, אלעס איז פארהאקט און פארמאכט!", אבער מיט תפלה, דורכ'ן בעטן אסאך דעם אייבערשטן, וועט זיך עפענען אלע גרעניצן און מיר וועלן - מיט'ן אייבערשטנס הילף - זיין אין אומאן אויף ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן.

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט ווייטער: יעצט זעט מען קלאר פארנוואס מיר פאר'ן קיין אומאן, אלע יארן מאכט מען חוזק פון די ברוסלב'ע חסידים: "מען פארט קיין אומאן פרי צו מאכן א לעבן..." היינט לאמיר זען וואו איז די לעבן... מענטשן זענען געפארן מיט די גרעסטע מסירת נפש, וואו עס איז נאר דא א גרעניץ וואלגערן זיך מענטשן דארטן אן עסן, אן שלאפן און אן די מינימאלע מענטשליכע געברויכן.

אז מען איז עוסק אין די דריי וואסערן, מען ניצט אויס די צייט, מען לערנט אויפ'ן רבי'נס 'סדר דרוך הלימוד', און מען רעדט צום אייבערשטן, און מען גייט א דורך דעם לעבן מיט'ן אייבערשטן, האט מען שוין מער נישט קיין צייט צו די אלע שמועסערייען. האסט געהערט די גייעס? דער רבי האט זיך צעקריגט מיט דעם רב, און דער רבי האט זיך צעקריגט מיט דעם ראש ישיבה... - איך האב נישט קיין צייט פאר דעם, איך בין פארגומען מיט וויכטיגע זאכן פון דעם.

רעדנדיג פון זיך נישט מישן אין מחלוקת האט דער ראש ישיבה שליט"א גערעדט מיט גרויס ווייטאג: ליידער הערט מען פון משפחות וואס מאכן אפ: "מען גייט מסדר זיין דעם שוואגער", אדער גאר "מען גייט מסדר זיין טאטי, מען גייט אים שטעלן אין פלאץ..." - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א - אז דו ווילסט העלפן דיין שוואגער, דיין טאטע, דיין שווער, לייג אריין געלט אין זיין גראסערי אקאונט וכדומה, אבער גיין מיט א חצפה אקעגן א טאטע און שווער, און זאגן: טאטי, דא האסטו געלט, אבער טו אזוי, טו אהער, טו אהין... דאס איז נישט קיין צדקה, דאס איז אן עבירה!

און דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: מען קען גארנישט פארלאנגען פון טאטע און שווער, זיי קומען דיר גארנישט. נארישע אינגעלייט זענען פארגומען בארעדן זייערע עלטערן: "היטכן, דער קינד האט יא באקומען א קערידזש און פאר מיר האבן זיי נישט געקויפט...?!!" "היטכן, פאר דעם קינד האבן זיי געגעבן א דאן פעמענט פאר א הויז און פאר מיר האבן זיי נישט געגעבן...?!!" - און דער ראש ישיבה שליט"א האט זייער געווייטאגט אויף דעם אויסשפראך און געפרעגט: "וואס גייט פאר מיט דיר? איינער קומט דיר עפעס? קיינער קומט דיר גארנישט!"

דערנאך איז דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין א שמועס פון 'שלום בית' און געזאגט: אינדערהיים טענה'עט מען זיך נישט, עס וועט גארנישט געשען אז דו וועסט נאכגעבן. דער הייליגער רבי האט זיך קיינמאל נישט גע'עקש'נט, אז זי וויל אזוי - זאל זיין אזוי.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט באמערקט: עס מיינט נישט צו זאגן אז א אינגערמאן דארף ווערן א שמאטע פאר זיין ווייב... ווערן אינגאנצן אויס פאר איר, נאר סך הכל געב איר נאך, וואס וועט געשען אז דו וועסט איר נאכגעבן? מען ווערט נישט קיין שמאטע ווען מען געבט נאך פאר די ווייב; א ווייב קען נישט מאכן איר מאן פאר א שמאטע, נאר דער מאן קען זיך אליינס מאכן פאר א שמאטע, טראכטנדיג: 'איך בין א שמאטע', 'איך בין א שמאטע' - דעמאלט איז מען טאקע א שמאטע, אבער דורך נאכגעבן פאר די ווייב געשעט גארנישט.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: צוליב דעם אליינס האט זיך שוין געלוינט מקורב ווערן צום רבי'ן, וויסן ווי אזוי צו לעבן מיט א ווייב; געב איר א גוט ווארט, געב איר נאך א גוט ווארט, מען ווערט נישט קלענער ווען מען געבט יענעם א גוט ווארט. זאג פאר דיין טאטע, פאר דיין שווער: "איך קום דיר מיין לעבן!" - דו וועסט פארדינען פון דעם.

אז מיר וועלן זיך אנטרינקן מיט די דריי וואסערן, מיט תורה, תפלה און תשובה, וועט מען ווערן געראטעוועט פון אלעם שלעכטס, פון די שדים און פון די מדברים.

אשרי האיש אשר לא הלך וכו' לא עמד ובמושב לצים וכו' והיה פעין שתול על פלגי מים וכו' נאר די מעשה איז מרומז אין דעם קפיטל. ווער עס האט אויגן לאז זעהן און ווער עס האט א הארץ לאז פארשטיין. וואס אויף דער וועלט טוט זיך.

אז מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר זוכה זיין צו אלעם גוטס, און א גוט געבענטשט יאר, אמן.

(ספורי מעשיות, מעשה ג' - חלק יא פארגעלערנט שבת קודש פרשת נצבים - וילך שנת תש"פ לפרט קטן)